

1886 nedsat mig i Afskov, hvor jeg har bygget et velindrettet Bærksted 90 + 25 Aen med tilhørende Modelkamre. Medens denne Skole ikke staar i noget direkte Forhold til Høiskolen i Afskov, har jeg dog i Høiskolelærernes Børn og en Del af Høiskolens Elever haft en fast Stof af Værlinge i det forløbne Aar, hvortil ogsaa en Del af Egnens Fjok og Tilreisende fra andre Landsdele har sluttet sig, saa jeg har haft 152 voksne Elever, hvoraf 42 ere i faste Lærestillinger, og 23 Børn. Skjøndt jeg altsaa tør haabe, at Birkomheden er kommen i et godt Spor, trænger en Sag som denne navnlig i Begyndelsen dog saavel til materiel Bistand som til den Støtte, en Autoritetserklæring kunde give den. I førstnævnte Henseende gjælder det navnlig for mig at blive i Stand til, foruden det allerede opførte Husflids- og Sløjdværksted, at anbringe en Bygning til Bolig for mig og mine Elever, uden at jeg derved udsætter mig for større Gjæld, end jeg kan bære, og det er derfor, jeg henvender mig til høje Folkething om hertil at bevilge mig 3,000 Kr. Foruden den Anbefaling for mig, som ligger i mit ovennævnte Forhold til Dansk Husflidssekskab, tillader jeg mig endvidere at nævne, at min Modelsamling for Skolefløjd ved Landmandsforsamlingen i Aalborg 1883 tilkjendtes Broncemedaille, og at samme Samling var den eneste Samling Sløjdmodeller, som ved Skolemødet i Kjøbenhavn 1886 tilkjendtes Hædersdiplom. Mod Slutningen af forrige Rigsdagssamling indgav jeg til Rigsdag og Regering et lignende Andragende om 2,000 Kr., men da der stilles større Krav til Skolen, end jeg dengang kunde forudse, saa har jeg døvet at andrage om en Bevilling paa 3,000 Kr., hvilken Sum vil sætte mig i Stand til at bygge Skolen færdig og tjene Sagen, som det er den bedst."

Da Kirke- og Undervisningsministerens Svar ikke foreligger, gjør Udvalget ingen Indstilling.

7. Fra Sogneraadet for Seierø om Rigsdagens Medvirkning til en Forbedring af Havneforholdene ved Brøj. (Indbragt den 7de Oktober 1887 af Folkethingssamlingen for Randers Amts 1ste Valgkreds, Schjøth.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Sogneraad for Seierø, Holbæk Amt, tillader sig herved ærbødigt at andrage den høje Rigsdag om sammes Medvirkning til en Forbedring af Havneforholdene ved Brøj paa den udtørrede Saltbæk Vig (lige overfor Seierø paa Sjællandsiden), da disse ere saadanne, at Kommunikationen med Sjælland som Regel er vanskeligt og til sine Tider umuligt. Med Hensyn til de faktiske Forhold tillader Sogneraadet sig at henvise til den Fremstilling, som er givet i Raadets Andragende til Indenrigsministeriet af 18de Februar 1887, der følger i Gjenpart. Ligeledes følge de med Andragendet indgivne og i samme paaberaabte Bilag; den med Andragendet indsendte Følgeskrivelse af 28de Februar 1887 fra Sogneraadets juridiske Konsulent, Hr. Overretssagfører Schjøth i Kjøbenhavn, og endelig Holbæk Amts Kommunikation af Indenrigsministeriets Svar af 16de April 1887 paa bemeldte ærbødige Andragende. Som det behagelig vil erfares af dette Ministeriets Svar, ser Ministeriet sig ikke i Stand til at foretage videre i Sagen, men henviser Sogneraadet til ved Domstolene at gjøre sin formentlige Ret gjældende mod Interessentskabet, som eier den udtørrede Saltbæk Vig, hvor Havnen ligger. Sogneraadet har imidlertid ikke kunnet godkjende dette Ministeriets Standpunkt. Raadet fjønner ikke rettere, end at Seierø, der tæller henved 800 Menneffer, har et naturligt Krav paa, at dens Forbindelse med sit nærmestliggende Opland ikke vanskeliggjøres og afhængiggjøres af et privat Selskabs Mangel paa Evne og Villie til at holde Seierøboernes Havnested paa Sjællandsiden i behørig Stand. Dette Krav kan formentlig ikke være Staten uvedkommende, især da Staten har en direkte Interesse i, at Postforbindelsen med Den udføres paa nogenlunde regulær Maade. Men som anført i Andragendet til Indenrigsministeriet lider Postforbindelsen i en ikke ringe Grad under de høist uheldige Havneforhold. Dertil kommer, at et Søgmaal med Cierne af den udtørrede Saltbæk Vig ikke alene vil blive meget bekosteligt og langvarigt, men heller næppe vil føre til noget endeligt Resultat, da det formentlig vil være ganske umuligt for en Domstol at fastslaa, hvilke Foranstaltninger der paa det for Bind, Sv og Tilstanding stærkt udsatte Sted ere fornødne eller tilstrækkelige til at garantere Opfyldelsen af den Forpligtelse, som Cierne af den udtørrede Saltbæk Vig have overfor Seierøboerne med Hensyn til Brøj Havn. Dette sidste Punkt synes